

Scénář k soutěži Příběhy našich sousedů– ZŠ Praha

varhany: J. S. Bach Toccata a fuga D minor BWV 565

<https://www.youtube.com/watch?v=Nnuq9PXbywA>

Petr:

Profesor, docent monsignor Václav Wolf.

varhany, klink

Tímto zvoněním se zahajuje bohoslužba u sv. Anny na Žižkově, kde působí monsignor Wolf v kněžském taláru. My jsme ho znali jako obyčejného pána s hůlkou v šedivé všední teplákové soupravě. Nikdo z nás by neodhadl, že je to tak uznávaný člověk, kterého si zvou na světové semináře a kongresy.

Pamětník: 00:29 – 00:57

„Mám pocit, že jsem užitečný, že ještě nemusím uvažovat o věcech záhrobních.“

Tomáš:

varhany

Vedle kostela sv. Anny se s ním můžete setkat na přednáškách na Univerzitě Karlově, kam se vrátil po svém odvolání z funkce děkana teologické fakulty. Tato událost nebyla jeho první nepříjemností v životě.

Po vysvěcení na kněze v roce 1960 nastoupil základní vojenskou službu k posádce, kde byli potrestaní vojáci. I pobyt mezi nimi ho posílil.

Jakub:

V osmdesátých letech, kdy působil jako kněz v římskokatolické farnosti v Praze Hostivaři, se o něj už po několikáté zajímala státní bezpečnost. Zejména tehdy, kdy pronesl před věřícími, že Charta 77 je v pořádku a jemu nevadí. Do toho poslouchal zahraniční rozhlas, to bylo v té době nepřípustné.

Pamětník: 18:34 – 18:52

„Přišel jsem na faru, já tam spal sám. Odemknu si faru, a tam byla postavena šibenice. Normálně pěkná šibenice, kvalitní, akurát tam byly i štafličky pro mě. Jen se oběsit.“

Jakub:

Prozradil nám, že poznal státní bezpečnost několika režimů. Poprvé jako malé dítě, kdy do jejich domácnosti v různou dobu vtrhlo německé gestapo, protože jeho otec Václav coby bývalý diplomat Ministerstva zahraničních věcí z první republiky, pracoval v odboji.

Pamětník:

„Výslech gestapa, na to si matně vzpomínám, že nám tam v noci vtrhla německá armáda s puškama. Matku chtěli odvézt, pak sháněli tátu, toho nenašli.“

Tomáš:

Pochází z rozhraní Vinohrad a Žižkova. Dnes je mu úctyhodných osmdesát dva let. Jako malý navštěvoval s bratrem Bohumilem a s maminkou Boženou kostel sv. Rocha na Olšanském náměstí. Jeho bratr byl totálně nasazený v Německu, odkud uprchl. Při cestě do vlasti ho německá policie zatkla a bratr skončil v koncentračním táboře.

Pamětník :

„Byl to velkej šok. Poněvadž přišla taková velká krabice, boty zablacený z toho koncentráku a dopis, že zemřel. Tím to jako všechno mělo skončit. On byl starší, tak na mě dával pozor jako tatínek skoro. Pečoval o mě. Ještě mi psal z koncentráku. On právě chtěl být knězem. Vždycky mi říkal, že budu papat Ježíška, když bylo svaté přijímání. „

Jakub:

Monsignor Wolf obhájil docenturu v roce 1969 na katolické teologické fakultě univerzity Jana Guttenberga v Mohuči a tím stal prvním teologem s tímto titulem. V roce 1990 se stal řádným profesorem dogmatiky. Vychoval velké množství duchovních. Dne 16. ledna 1994 byl jmenovaný děkanem teologické fakulty Univerzity Karlovy. Z katedry byl vyhozený v roce 2004 na popud kardinála Vlka, tehdejšího arcibiskupa pražského.

Pamětník: 26:10 – 26:53

„Výslovně uložil rektorovi univerzity Hamplovi, že se mnou musí udělat krátkej proces. Nejdřív mě vyhodili komunisti, pak mě vyhodili tihle ti. Tady si spokojeně dožívám.“

Petr:

Nyní se vrátil opět na Žižkov, do farnosti sv. Prokopa, kde působí jako výpomocný duchovní ve filiálním kostele sv. Anny. Od roku 2012 se stal čestným kanovníkem kolegiální kapituly na Karlštejně. Když jsme slyšeli jeho napínavý příběh, zajímalo nás, jak může v klidu spát.

Pamětník: 28:55 – 29:00

„Pomodlím se, pošlu všechny do zadní části těla, a spím krásně až do rána.“

Petr:

Právě jeho přístup ke všem útrapám nás velmi zaujal. Profesor Wolf jiskřil osobitým humorem. Lidé z jeho okolí se shodli, že byl pro každého oporou. Byl uznávanou vědeckou kapacitou doma i ve světě. Monsignor Václav Wolf 25. dubna 2019 zemřel. Tato reportáž je věnovaná jeho památce.

varhany a zvony Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha
<https://www.youtube.com/watch?v=RJPuDZKrFC8>
https://www.youtube.com/watch?v=I1DL_PgCigk